

служилъ като прѣводачъ, но никога и въ нищо му не вървѣло.

Единъ день единъ продавачъ на птици му се оплакалъ, че търговията му не върви, че отъ папагалитѣ можелъ да спечели, но всѣки купувачъ дири папалъ, който да знае да говори на неговия роденъ езикъ.

Това силно заинтересувало некадърника и той помолилъ продавача да му даде за опитъ нѣколко папагали и въ продължение на нѣколко мѣсеца се занимавалъ доста търпеливо съ тѣхъ. Най-послѣ той сполучилъ да научи различни папагали да изговарятъ по нѣколко изречения по нѣмски, по холандски, английски, испански и руски. Слѣдъ тоя щастливъ опитъ, той веднага си заковалъ табличка на вратата съ надписъ: „Професоръ по чужди езици за папагали“, далъ сжщо такова обявление по вѣстниците и въ скоро врѣме птицопродавцитѣ почнали да му носятъ съ десетки „ученици“. Той ги взема поставя, ги въ клѣтки, отдѣлени една отъ друга съ дебелы стѣни, за да се не чува урока, и ги обучава.

Занятията ставатъ само сутринъ и вечеръ. Отначало „професорътъ“ кара „ученицитѣ“ си да изговарятъ по сто пжти една и сжща дума, нѣколко дена наредъ, послѣ прибавя втора дума, послѣ третя, като по такъвъ начинъ научва птицата да изговаря кжси изречения. Това става въ около двѣ седмици.

Но главното нѣщо е, да се научаватъ птицитѣ да изговарятъ изреченията си наврѣме. Затова „професорътъ“ измислилъ единъ доста остроуменъ начинъ. Искан ли, напримѣръ, да научи птицата да пита: „Колко е часътъ?“ той изважда часовника си и го поглежда; и папалътъ свикналъ съ това —, та щомъ види нѣкого да си вади часовника и гледа на